

מנחות ז
עניין: יגעתי ומצאתי

שיחות מוסר להגר"ח שמואלביץ
תשל"א סי' כ

בלימוד התורה הכל מודים שאין למצוא בלא יגיעה וכל עיקרה של תורה הוא עמלה של תורה והשתדלות. אכן גם כאן ההשתדלות אינה אלא תנאי. וההצלחה היא ברכת ה' כמו שאמרו בגמ' כי ה' יתן חכמה. מפיו דעת ותבונה. "והא בלא הא לא סגי". דהיינו למוד התורה בלא תפילה לא סגי. ובמנחות ז. אבימי פסכתא איתעקרא ליה ואתא קמיה דרב חסדא תלמידו לאדכוריה גמריה. ומקשה התם ולישלח ליה וליתי לגביה. ומשני סבר הכי מסתייעא מילתא מפי. ופירש"י משום "יגעת ומצאת". ושם ודאי ברור לכל כי לא יגיעת ההליכה גורמת ומוסיפה לו תורה. אלא כמו שנתבאר שאין היגיעה אלא תנאי להצלחת התורה. וכל יגיעה נכללת בכלל "יגעת ומצאת".

שיחות מוסר להגר"ח שמואלביץ
תשל"ב סי' יז

ואיתא במנחות (ז). "אבימי מסכתא איתעקרא לי", (נשתכחח הימנו), ואחא קמי' דרב חסדא (שהי' תלמידו של אבימי) לאדכורי גמרי', ולישלח לי' ולייתי לגבי', סבר הכי מסתייעא מילתא מפי', ופירש"י "משום יגעתי ומצאתי". ומיכן שאין היגיעה אלא "תנאי" לתורה, ולכן כל יגיעה נכללת בכלל "יגעת ומצאת", (וכבר נחבאר כן במאמר בשחון הנ"ל). ועפ"י האמור הדבר מבואר שהיגיעה לצורך קנין התורה נצרכת בגלל העונש שלאחר חטא אדה"ר, ולכן אין הבדל בין יגיעה ליגיעה, ואילו היתה היגיעה נצרכת להבנת התורה כפי שאנו סבורים, מה מועילה ללמוד התורה יגיעה אבימי שהולך אל חלמידו.

פחד יצחק אגרות וכתבים עט

מרחן החזון איש כותב כי בזמננו קוראים לחיפוש "יגיעה". בודאי קלע כאן מרחן בלבבה של הקלקלה הגדולה בסדרי הלימוד בזמננו. העמדת החיפוש במקום ה"יגיעה" היא השחתת כל הציור של עמלה של תורה. ובתחלת מגעי עם הספר "אוצר מפרשי התלמוד", הסתכלתי בעומק פעולתו של האוצר על מחשבתם של המעיינים. ומתוך הסתכלות זו הבחנתי נאמנה כי הפעולה הראשית של האוצר על המעיינים היא תחושת השחרור מהטירדה של החיפוש. ועל ידי זה נעשים כלי-המחשבה והעיון לנכסים בני חורין, להתפנות לעבודת עמלה של תורה בעיון במקורות ובגופם של דברים. ההבחנה הזו היוותה את ראשית ההמשכה שלי אל עבודת ה"מכון".

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON